

El Baix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de subscripció

VENDRELL, trimestre.	1 ^a	Ptas.
FORA, id.	1 ^a 25	»
EXTRANGER, id.	2 ^a	»
Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.		

Redacció y Administració

Plaça Pi Margall, número 2.

Anuncis á preus convencionals. Remittits: 10 céntims línia

No s'admelen escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

Al vol

Altra volta ha sigut agredit, á Barcelona, el senyor Maura. Un jove de vint anys li enjagá alguns trets de pistola Browning al descendir aquell del tren en quin arribava de pas pera Mallorca.

Ens creyém rellevats, nosaltres, de fer pública protesta d'aquell fet. No es, en veritat, eliminant d'entre 'ls vius á un dels homes que puguin haver contribuït, ab sa política, al estatisme enervador, com s'ha de laborar pera l'adveniment de noves formes de govern. Y, encare que creyessim profitosos pera 'l progrés aquests fets isolats, tenim en prou estima la propia vida pera que sapiguém respectar la dels nostres consemblants.

La historia dels pobles ensenya que, en un país regit constitucionalment, la desaparició d'un individu de la acció governativa no produeix cap sotragada que tingui la suficienta força pera encarrilar per nous viarans la política d'un Estat. Aquí meteix, no fa molts anys Angiolillo matá al senyor Cánovas en un balneari, pera venjar també unes sentències de mort.

D'esser exemplars aquests actes hauria inspirat més cautela á don Antoni Maura, al fer ús y abús dels procediments de govern pera castigar als autors de la revolta del Juliol passat. Y certament no ha sigut aixís. El fet de Santa Agueda no ha allissonat al arruixat ex-president, qui, després d'ofegar en sang, culpable ó innocent, la revolta, castigá ab implacable rigurositat als que d'aprop ó de lluny apareixien compromesos per sencills indicis ó per infames malavolenses.

Res hi valgué pera aplacar-lo la significativa intervenció estrangera en la protesta; mentres fou govern continuá infligint les majors penes sense escoltar als que demanaven clemència, preferint, avants que perdonar, caurer del poder ofegat en sang del poble, y asfixiat per la atmosfera enrarida que, aquí y fora d'aquí, amensava acabar ab totes les oligarquies del régim actual.

Podia, en Maura, mostrar-se magnànim en la repressió, y la monarquia espanyola no hauria hagut de donar, per are, aquests avéns á que la ha obligada el senyor Canalejas pera correspondre á la seva història democrática, y ell s'hauria estalviat l'esser blanc de les justes ires populars qui han posat en mans d'un impulsu l'arma homicida.

Es l'altivesa, es aquest orgull de superhome, que en tant alt grau posseeix l'agredit,

el que 'l privá de ferse càrreg de la situació difícil en que colocava al Poder moderador ab la seva intransigència. Se sentí fort, se cregué invulnerable, y se llessá á fer la seva omnimoda voluntat sense amidar les conseqüències que podien sobrevenir. Se diu que governar es t ransigir, y ell, en aquella ocasió, no volgué adoptar aquesta actitud ni en l'hora de la revolta,—sens dubte disculpable en un home qui assumia tota la responsabilitat del govern,—ni en l'hora de la Justicia, hora verament propiciatoria pera tota acció de Gracia.

Protestém, com ja queda dit, del atentat, tant per humanitat com per sa ineficacia; mes no deu callarse que es producte emanat directament d'altres fets, qui, judicats per un esperit recte y justicier, y tal com deuria entendre la vera justicia, representarien una gens despreciable quantitat de circumstancies atenuants.

Aquest és, llealment esposat, el nostre criteri.

FRIS.

Preludis de la vineta lluita

Un senyor rector d'un poble d'aquest districte electoral, ha fer pública una carta en la qual, palesament, declara que 'l móvil que l'impulsa á agafar la ploma no es altre que enervar els entusiasmes á favor de la candidatura de D. Jaume Carner, y fa saber an aquest senyor que comensí á comptar el número de Reverents d'aquest districte pel de *predicadors* contra la seva candidatura y excita á tots els seus companys de ministeri á que defensin la candidatura de D. Jaume Alegret.

Permétins aquest senyor dirli que ab sa poch correcta conducta no ha mediat be l'alcans de la seva carta. Un senyor rector no pot, sense faltar á la llei, recomanar, ni prohibir, á cap elector que voti ó deixi de votar tal ó qual candidatura determinada, puig la llei no 'ls hi dona altre imperi que 'l que's refereix á l'exercisi de les funcions eclesiàstiques, prohibintlos terminantment, baix pena de penyor establerta, lo mateix que a les autoritats civils y militars, que fassin coacció als electors pera que donguin ó neguin el seu vot á favor ó contra de determinada candidatura.

Deuria entendre aquest senyor, vulga que no, que ells son uns servidors del Estat de quin cobran; y que 'l més elemental y sá dels criteris li dirá, que li han de mereixer respecte les lleys que l'Estat té establertes, ó en altre cas renunciar lo que cobra del Tresor. Redueixis, donchs, en aras del seu entusiasme á la simple condició de ciutadà, renuncií á

tota autoritat y allavors obri de conformitat á lo que li dicti la seva rahó y la seva consciencia.

Alguns fallos del Tribunal Suprem en aquest sentit abonan nostre modo de pensar. ¿Estará de Deu que 'ls titllats de degenerats tinguém de recordar el respecte á les lleys á aquells que per sa honrosa investidura, per sa posició social y per dirse defensors de la moral y de l'ordre deurien esser els primers en donarne exemple?

Tingues en compte que si les estridencies de la demagogia roja son funestes, per aquest camí no ho serán menys les de la blanca.

Nosaltres, avuy per avuy, ens limitém á pendrer nota d'aquesta carta publicada pera lo que puga servir, puig que ella ens demostra una vegada més que 'ls defensors de la candidatura del senyor Alegret están disposats á no perdonar cap medi pera lograr el fi que's proposan, encara que per arribarhi tinguin que trepitjar per tots cantons la llei y violentar les consciencies.

¿Hi haurá necessitat d'unes terceres eleccions?

M.

Entusiasmes

A mida que s'apropa'l dia en que nostre districte será cridat de nou als comicis pera que designi'l seu representant en Corts, va despertantse l'entusiasme en els pobles en pro de la candidatura de nostre distingit compatriota don Jaume Carner, qui, per més que hagin fet correr nostres adversaris, ab l'intenció qu' es de suposar, que dit senyor no tornaría á presentarse, presta novament el seu nom pera la lluita, que 'ls seus amics sabrán ferlo eixir triomfant de les urnes.

Catalunya, doncs, tornarà á ternir fita la seva mirada sobre'l districte del Vendrell, una part del qual está malejat pel caciquisme y per l'asquerós soborn del diner, quin malejament ha de gurir el nom prestigiós den Carner, an aquí, pera lograrho, fa costat tota la part sana del districte, que lluitará y vetllará per la puresa y sinceritat del sufragi.

Y no es solsament en els pobles del districte hont l'entusiasme ha despertat; també fora d'ell, en poblacions de diferents encontrades se nota aquest desvetllament, y'ns venen noves encoratjadores y oferiments personals de decidit apoi, á fi d'evitar els vergonyosos soborns y compres de vots, que sigueren la característica de les eleccions del passat mes de Maig.

Distingides personalitats republicanes, nacionalistes, catalanistes, regionalistes y amis-

tats particulars den Carner de Barcelona, Tarragona, Vilafranca, Igualada, Vallès, Montblanch y d'altres poblacions, han ofert espontaniament llur concurs y apoi pera'l dia de la lluita, disposats a escamparse per tots els pobles de nostre dilatat y destriat districte, y vetllar per la legalitat del sufragi, en el cas de que's vulgui falsejarlo altra vegada pera despullar de la investidura de diputat al digníssim y eleqüent leader del nacionalisme republicà.

Cal regenerarlo el malejat districte del Vendrell, y aixó es lo que farem, portant per senyera el nom prestigiós de don Jaume Carner.

Rápida

Demunt del humil poblet de X..., atuit per fonda crisi, plana avuy passatgera, fictícia joia.

Els acords d'una orquesta y'l bullici del jovent manifestan que X... celebra sa festa major. De sobre, alegre repic de cascabels anuncia l'arribada de un carruatge. Magnífic tronc s'atura a la plassa y, rialler, satisfet, am *pose* de bonfactor, seguit de lluida, distingida escorta, ne descendeix un senyor qui endressa expressives salutacions, caluroses encaixades al poble que, boca-badat, el rodeja. El senyor es ric, el sonyor es munificent, y, am generositat, am lloable desprendiment, posa mà a la butxaca y entrega unes monedes pera cooperar als gastos de la festa major... Noves encaixades, noves salutacions, y l'*amic del poble*, rialler, satisfet, am *pose* de bonfactor, y seguit de sa lluida, distingida escorta, marxa triomfalment en mitj de les lloances del poble protegit...

Qui era aquell senyor qui, tant desinteressadament, beneficiava al poble miserable de X... y tant complacent amb ell se mostraba? Era, per ventura, un d'aquests comptats esperits qui senten ansies de protecció y d'amor al poble? Tot mera apariencial... L'*amic del poble* era un d'aquestos sers despreocupats, qui, de la indigència y de la ignorancia del poble s'aprofiten pera la única satisfacció de llur concupiscència, de llur insaciable vanitat. El que, amb aparent altruisme, semblava mercès era un senyor que, sota la capa d'una mala entesa religiositat y d'uns ideals qui haurien de consolidar els fonaments de la societat, corrompia la conciencia popular amb el drinc d'unes monedes corruptores...

L'*amic del poble*, el bonfactor, el munificent senyor es pretendent a una acta de diputat.

N.

25 de Juliol de 1910.

La Coblà de les Desferres

A la eminent violoncellista GUILLEMINA SUGGIA de CASALS

Me sembla que encara'ls veig els músics de la *Coblà de les Desferres*; y aixó qu'han passat anys, molts anys; tants, que aleshores jo era encara un dels xicots més gentremaliats de l'estudi del senyor Parotis, y ara'l cap y la barba ja se'm comensen a enfarinar, donantme cert tó de seriosa respectabilitat, lo que vol dir que'ls anys y són, y que... res; que puc recordarme, vegentho al trasllum de l'emboirat mantell del temps, d'escenes y coses succehides per allà, en aquell agitat període de les revoltes, precursors de la revolució setembrina, en que tant aviat se sentien pels carrers les enardidores notes de l'Himne de Riego, com a dintre les cases dels titllats com a liberals els plors y gemecs dels qui veien com els esbirros dels Governos absoluts s'emportaven al pare, a l'espós o al germà, qui sab ahont; potser al desterro, d'hont trigarà a tornar; potser a la fossa dels ajusticiats, d'hont no tornaria mai més!...

D'aquella época data l'aparició de la «Coblà de les Desferres» a la vila. Ja n'hi havia una de coblà, la dels «Ruins», que dirigia'l sastre Pelacanyes, un lliberalot que quan les circumstancies s'ho portaven tenia sempre

la coblà a punt pera ferla sortir de cerca-vila, desfogant els seus entusiasmes liberals, com a *trágala* endressat als madurs, sonant a tota bufera l'Himne de Riego, lo que mortificava en gran manera al senyor Ciriach, organista, per generació espontània, de la parroquia, qu'era dels altres, dels madurs, primer violí de la coblà, y casi únic, puig aquesta tan sols comptava ab un altre *Stradivarius*, l'espardenyer Carronya, qui rascava de segón.

Doncs, un dia'l senyor Ciriach se va sublevar junt ab en Pep Beya, segón clarinet, y en Presses primer corneti, negantse a sortir a fer cerca-vila pera sonar el tant aborrit per ell Himne de Riego. Y d'aquell *al·lucament* musical n'eixí la «Coblà de les Desferres», així batejada de *vox populi*, perque'ls elements que la composaven eren en sa major part, veritables desferres, músics retirats ja del servey actiu per massa vells o per massa dolents y personal fugitiu de la *dels ruins*, que quedà en quadro y sens alé pera poguer bufar l'*Afarta pobres*, com ne deya ab tó desprecia'tiu el senyor Ciriach de l'Himne liberal.

* * *

Y vingué'l dia del debut. S'havien celebrat eleccions pera elegir diputat a Corts, sortint triomfant... sense oposició, un senyor que havia vingut de Madrid, que ningú coneixia, y que formava en les files del partit moderat, que eren era *Conda* y tot; un senyor moreno, de cara farrenya adornada ab grosses y rapades patilles, y sobre'l liabi un mostatxo escaparrat de puntes ab tanta exageració que més que bigotí semblava un pegat negre; que no passava de la amplada del nas, arremangat y xato y de grossos narins dels quals ne sortia una mata de pels que baixaven a barrejar-se ab els del encongit mostatxo.

Debutà la coblà ab una serenada dedicada al diputat.

* * *

Junt ab el meu pare vaig anar a sentir la serenada a la casa mateixa ahont s'hostatjava'l diputat, domicili d'una familia emparentada ab la meua; y allí, instalat en un reoniet del balcó, vaig veurer compareixer un a un, o aparellats, els músichs de la flamanta «Coblà de les Desferres».

Primer comparegué'l senyor Ciriach, ab el seu violí ficat dintre la bossa de bayeta verda, portantlo amagat com si fos una cosa pecaminosa sota l'americana, una americana llarga y folgada ab honors de *sobretudo*, lo que no era obstacle perque li eixís prop d'un pam per baix d'ella; venia acompanyat del sabater Lleganya, gravat y guenyo, y per torna desdentegat, flautí de la coblà, que feia alguns anys qu'estava retirat del servei actiu de músic, perque la manca de dentadura era causa de que les notes eixissen de l'instrument esventegades, ab més sonido de bufera que de flautí afinat. Darrera d'ell venia l'Andreu Pintó, així anomenat per que era pintor d'ofici, un home petit y barbamec, que semblava un noi ab tot y'ls xexanta anys que tregina, que usava ulleres que no's treia mai de sobre'l nas, unes ulleres grosses, rodones, agafades a les orelles ab dos filferros dels mateixos que empleava per les gavies que construía en hores balderes, darrera quins vidres llambregaven esmortuits uns ullets petits y rodons sense llusor y mitj clucs, d'esclarissades pestanyes; venia tot xano, xano, el figle sota l'aixella, un instrument de metall que casi feia tanta tossa com ell y tant com ell conegut a la vila ab el nom de *Trompa del Pintó*, que no abandonava mai — mentres era a la coblà — desde un dia que després d'una cerca-vila en dies de carnestoltes, deixantlo arrambat a la paret, van refregarli un bitxo per la grossa boquilla, privantli la cois-sor de tocar durant tota la tarda.

Tot seguit comparegué'l betes y fils Palet, ab el butzem penjat al bras, un instrument en forma de serpent bñant la dentada boca pintada de vermell per la banda de dintre, que ab tant respecte contemplava la manaida; venia tot brandant, puig tenia una cama més curta que l'altra, y taral·lejant una de les tonades de la coblà, ab la boca tancada imitant el só del butzém, costum tan arrelat en ell, que taral·lejava sense mai parar d'un cap de dia a l'altre, tant anant pel carrer com despatxant gafets y gafetes darrera'l taulell a la botiga. Avans d'arribar al lloc de la serenada se li ajuntà'l cansalader Pep Beya, qui portava el clarinet a la mà desmuntat a pessés y embolcallat ab un mocador d'herbes a falta de bossa, quin clarinet, de tan brut y vell, havia canviat son primitiu color de canya pel de ranci de cansalada, y tot ell entortolligat de fils pera aguantar les claus que semblava portessin pressa per deixar

de formar part d'un instrument tan revellit y mal cuidat, que durant els saraus de nit queia sovint de les mans den Beya qu'encara no's trobava a la solfa ab quatre compassos d'espera, els aprofitava pera ferhi petar ua bacaina.

També comparegué en Carronya, el violí segon, que'l portava sense bossa, agafat pel mànec y brandant el bras tot caminant, d'una manera tant exagerada que semblava's trobés encara assegut al banc d'espardenyer y estirés el fil de cosir la sola d'espardenya. Y'l Carronya comensà a remolejar perque encara faltava'l primer clarinet, el confiter Cirilo, qui arribà tot esbofegant y ab l'instrument a punt, excusant la seva tardansa ab la feina que li havia donat la confecció de pastes y confitures pera'l refresc del diputat.

Al prepararse pera comensar lo serenada s'adonaren de que encara faltava en Pressas, el primer corneti, que ja ho tenia per costum arribar sempre a misses dites.

Y en Carronya tornà a rondinar, y'l públic comensà a impacientarse, sentintse algú crit de «¡dropus!... ¡Au, encara no va aixó!» Y al presentarse en Pressas, tot colcant ja'l tó y la boquilla al corneti, un corneti plé de forats tapats ab cera, que si l'haguessin omplert d'aigua hauria vessat com un broc de regadora, fou saludat pel públic ab un unísson de xiulets y crits de «¡ara!... ¡ara!...» de quina ovació en Pressas no'n feu cabal, com home habituat ja a tals obsequis en les se inveterades rerassagues, de les quals li venia que se'l conegués ab el sobrenom de «Pressas».

* * *

Comensà, per fi, la serenada, y, ¡válguens la creu dels albats, quin desgavell! Alló, més qu'una serenada dedicada a un diputat, erea uns esquelots endressats a una parella de viudos tornats a enmaridar.

A empentes y rodolons, y entre crits y xiulets de la concorrencia, s'acabà la primera pessa y tot seguit un grupu, a bon segur instigat pel sastre Pelacanyes, demanà a crits la Marxa de Riego. Y aleshores el senyor diputat, tement que la cosa acabés malament, va fer pujar a dalt els músics, hont els hi tenia preparat un refresc; y un cop assentats a taula, els hi digué tot donant copets amistosos a l'espatlla del senyor Ciriach:

— *Bien, bien!... Bravo!... Muy bien!... Tócan ustedes muy bien!*

— *Si señor, sí.* — contestà en Ciriach tot ficantse un tros de pa de pessic a la boca — *Ya lo creo... Hemos mucho ruido.*

Y en Pep Beya, al sentir que al carrer les emprenien cantant a crits l'Himne de Riego, digué, dirigintse al senyor Ciriach:

— *¿Sent? Ja cantan l'Afarta-pobres.*

— *Que vagin cantant,* — contestà l'interpelat — *que per ara, els que s'afartan, som nosaltres.*

Y engolí d'una mossada una pera de confitura.

R. RAMON Y VIDALES.

Les cansóns y la vida

El cant es la més alta manifestació de la vida humana.

El cant enlaíra'l cor y assereua l'esperit. Ell remou nostre entusiasme y consola nostres penes. Ell dona força al bras del obrer y coratge al qui lluita per la llibertat o per la Patria.

Aixís com al compàs d'un himne, que tots coneixém, les idees modernes consagradores de la dignitat del home y dels pobles, s'espandiren triomfalment per l'Europa, totes les grans empreses nacionals han tingut el seu cant d'escomesa, que era com l'esperit d'elles, encarnat en el verb ardent de la música.

Y si de les colectivitats passém als individus que les componen, qui no recorda, ab ulls humitejats de tendresa, les dolcíssimes notes que l'adormien en el bressol; qui no sent batre'l cor al pensar en les cansóns de fadrí en les corrandes de fires y aplechs; en les tonades que li han alleugerit la pesada feina; en les melodies, que tremolosos bategaven en sos llavis quan de l'ànima sobreixia'l sentiment?

Desgraciats dels pobles y dels homes que no canten! Es que tenen aixerreit el cor y aplanades les potencies. No n'esperéu res de bó. Ni una idea

gran, ni un acte generós. Son morts ab apariències de vida.

Perxó nosaltres que sentim plenitud de sava jo-va, en nostre cos y en nostre esperit tenim aquesta afició á les cantades. Y hem de fer per manera que no la perdém may; hem de conservar-lo sempre viu en nostres cors el sant amor á les cansóns. Deixem-les que s'envolin triomfalment de nostres llavis.

Més no fém com aquells infelissos que cantan per cantar, sense idealitat. Cantar d'aquesta ma-nera no es cantar: es moure fressa.

Si'ls nostres cants no portessin dintre'l flam d'una enlairadora aspiració que'ls magnifiqués, tant se valdria que'ns quedessim muts per tota la vida.

J. POUS Y PAGÉS.

Notes de Festa Major

Ha sigut modesta enguany nostra festa major, poguent ben dir-se que l'hem celebrada en família. La malestrugansa de la desfeta de la de l'any pas-sat durava encara y ben pocs eren els que pensa-ven en festes á l'aproparse la d'enguany; y á corre-cuita, no més que pera sortir del pas, va confeccio-narse un modest programa de festes, quina modes-tia, ab la gran ajuda de l'anunci de la possibilitat de reproduir-se á Barcelona les revoltes de la darre-ra setmana de Juliol de l'any passat, foren causa de que la vinguda de forasters fos migrada.

Són molts els que recorden que l'any passat, venint á festa major, tingueren de fer una estada forcosa de vuit dies en nostra vila...

A programa de festes confeccionat no més que pera sortir del pas, hi correspon també una crónica volandera, també no més que pera'l cronista pugui sortir del pas.

Ab tot, hem tingut una mica de cada cosa; Focs artificials confeccionats per l'aficionat compatrici Joseph Colet, que pot arribar á esser un bon piro-tècnic, que agradaren á la nombrosa concurrència que'ls presència y aplaudí algunes de les combina-cions de focs; solemniais funcions religioses, que foren motiu de llument pera l'orquestra de nostra vila y pera la secció d'homes de l'«Orfeo Vendrellenc» qui executaren una missa del mestre Perossi y també ho fou pera que les senyores y senyoretas lluisen les estrenes estiuènques, confeccionades baix les imposicions de S. M. la Moda; concert per l'«Orfeo Vendrellenc», en el qual poguerem fruit de primeres audicions, que foren acullides ab entus-iàstics aplaudiments de la concurrència y ab cri-dades als mestres de l'«Orfeo», en Salvador Bal-cells y la senyoreta Jovita Serra, aplaudiments ben merescuts, que deuen alentir á mestres y choristes á perseverar en l'obra cultural qui persegueixen; balls de societat, molt animats y concorreguts, en el Casino Circo, Centre Republicà, Centre Indus-trial y Orfeo, obsequiantse en aquest últim á les senyoretas ab ramells de flors, y lluint aquestes en tots, elegants vestimentes, que feien ressaltar les gracies y hermosura naturals de nostres nenes y de les forasteres que'ns honraren ab la seva presència; funcions teatrals de sarsuela en el Casino Circo, que's contaren per plens, y quina interpretació fou desigual; pero com aquesta crónica volandera no l'escriuim pera fer crítica, sols direm que *La Prin-cesa del Dollar* agradà forsa més á la concurren-cia, y també al cronista, que *La viuda alegre*. Aquella es tot una obra.

Y á l'arribar aquí, mereix punt y apart un nú-mero que cada any se desenrotlla, per si sol ab el concurs de tots, ab més esplendidesa y hermosura. Ens referim al bell y frescal passeig del 4 de Mars. Donava bó de veure'l al mitjdia del dimars y del dimecres, després dels oficis de l'iglesia, amenisat per les orquestes de Valls y de nostra vila, tan bri-llantment concorregut, ab puntejament de sarda-nes sota la volta ombrívola de fullatge dels ja fron-dosos plátans, y sobre tot, á l'hora baixa y vespra-

da dels mateixos dies, en que s'hi fa un embull de gent, y es l'admiració dels passetgers qui van en els trens que'n aquella hora passen y s'aturen á l'esta-ció. Es una visió espléndida y hermosa; un número de nostres festes que sempre resultarà bell; un es-plai democràtic, popular, que's fon ab l'ànima, ab la manera d'esser de nostre poble.

Que mai més en la vida te vegis pertorbat, joh, bell esbarjo de la gent vendrellenca! per l'espetec esfereidor de les armes de guerra, com t'hi vegeges en la festa major de l'any passat, de luctuosa re-cordansa.

RODAMON.

TRISTA

*A la casa de mos pares
maymés hi podré tornar;
tot en ella quan hi entro
darrera meu va mirant:
com cada estiu tot espera
als pares que no entrán pas!*

*Ja l'alba cubert de fulles
s'engronxa sobre'l terrat;
ja en lo porxo y les teulades
escotxejan los pardals;
ja l'abella remorosa
volta en la parra'l moscat.*

*A la casa de mos pares
maymés hi podré tornar:
plantéu un' eura que creixi
en finestres y portals,
y á dintre deixeu que viscan
ayre y recorts del passat.*

ANGEL GUIMERÁ.

CRONICA

Se diu que'l Jutjat d'instrucció d'aquest partit ha decretat alguns nous processaments en las causas que instrueix ab motiu de la compra de vots verificada á las passadas eleccions.

També s'assegura que n'ha decretat el Jutjat de Valls, que intervén en las que correspenen á pobles d'aquell partit, afegintse que un dels processats es el propi fill del candidat senyor Alegret.

L'últim dia de la festa major, ó sia'l conegut per «dia del Gos», fou gran la gentada que acudí á la plat-ja de Comarruga. En la estació de nostra vila, durant el dia, se despatxaren prop d'un miler de bitllets d'anada y tornada pera la vehina estació de Sant Vicens, tenintse que habilitar en el tren de la tarda tres taqui-llas de despatx.

Els carruatges de tota mena hi acudiren també en gran nombre, transportant molta de gent.

No cal dir si'ls restaurants d'aquella platja feren el seu agost.

El dia de la festa major, en las funcions religioses celebradas á la iglesia, va exposarse á l'altar major una nova imatge de Santa Agna, donada segons se'ns diu, per una persona relligiosa.

L'imatge qu'es de més de mitj tamany natural, es de talla, lo qual diu molt en favor del bon gust del do-nant, al fugir de las vestimentas de roba ab que se sol vestir á las imatges, y que moltes vegadas resultan ridiculas.

Els treballs que publiquem en el present número firmats per en Pous y Pagés y Ramon y Vidales, ana-ven destinats al número de la setmana passada, els quals tinguerem de retirar per manca d'espai.

Un estimat amich nostre que en festivitats anyals y en festes de família sol recordarse dels pobres, ab motiu de la festa major á fi de que'ls assilats del Sant Hospital poguessin celebrar-la á taula com se sol cele-brar en el si de la família, va obsequiarlos ab un mag-nífich bé, obsequi que fou molt agraít pels assilats y las germanas de la Caritat que cuidan d'aquell bené-fich establiment.

Actes com el de nostre amich haurían de sovinte-

jar y tindre molts imitadors entre las personas de po-sició de nostra vila.

Las Oficinas de Correus y Telégrafos de nostra vi-la, han quedat instaladas als baixos de la casa número 4 del carrer de Sant Sebastiá (Muralla).

El nou local es espayós y cómodo, comptant ab un vestíbul pera'l públich, separat de las dependencias per un taulell enreixat, ab las corresponents taquillas de comunicació y despatx.

Es una bona millora quinas comoditats redundarán tant en benefici del públich com dels empleats de ditas oficinas.

Dintre pochos días es esperat nostre amich y com-patrici l'eminent concertista de piano Benvingut So-cías, després d'una llarga y profitosa «tournée» artísti-ca, que ha durat prop de dos anys, per l'América del Nort y Europa. Actualment se troba á Anglaterra, desde hont vindrá á nostra vila para descansar durant l'estiu al costat de la seva família.

La Junta de la Caixa de Crédit y Estalvis d'aques-ta vila ens fa saber que ha acordat descomptar cupons y altrás operaciones de borsa.

Ho posem en coneixement del públich pera que arribi á coneixement dels tenedors de paper cotisa-ble.

Per fi s'ha acabat Santa Agna,
y sens dubte que ni haurá
si no s'han divertit gaire
no han pres **Vichy Catalá**.

De venda en la Confiteria de **Pau Mata**, carrer Alt número 13.

Secció Oficial

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde'l dia 23 al 29 inclusius del corrent mes: 63'85 pesetas.

Caixa d'Estalvis

Imposicions verificadas en aquesta Caixa durant el diumenge

Dia 24 de Juliol de 1910

19 imposicions, important	69'25 Ptas.
2 reintegros.	85'19 »

Registre Civil.

Inscripcions verificadas en aquesta oficina.

Naixements.—Un nen fill de Joan Cañellas y de Agna Navarro; una nena filla de Joseph Aleu y de Carme Romeu.

Defuncions.—Teresa Puigibet Galofré de 75 anys.

Matrimonis —Cap.

IMPREMTA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL.

Joan Ferret Navarro

Procurador causidich

Ha establert el seu despatx en el carrer Alt núme-ro 19.

Per asensar ó vendre Dos patis devant de la Plassa Mercat.— Per informes dirigir-se á la impremta d'aquest set-manari.

PRESTAMS

Hi ha pera prestar á primera hipoteca, de **5000** a **50000** pessetas.

Informará l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socías, carrer de Sant Sebastiá, 16, primer.

Refrescador S'en ven un de ciment armat, completament nou, de 50 litres de cabuda. Se donará barato. Dirigir-se á la impremta d'aquest setmanari.

Venda d'una casa

al passeig del 4 de Mars. Informará el procurador don Emili Folh.

ANUNCIS

Imp. Ramon $\equiv$ Ger.^{ans} & Nebot Plassa Pi y Margall, núm. 2

FESTAS MAJORS

Programes, prospectes, carnets, targetons, taquillatge y entrades; variat y elegant assortit de relleus, confecció esmeradíssima.—Globos aerostàtics de paper de totes mides y ab figures grotesques.—Fanals y bombas japoneses d'illumitació.—Garlandes, serpentines y papers en tots colors allisats, satinats, xarolats prisats y seda.

Impresos de tota mena

Objectes d'escriptori $\equiv$ Llibres ratllats

Postals de moltes classes

Francisco Escofet y Mañé Sastre

Baixada, número 5, pral. - VENDRELL

Participa á sa nombrosa y distingida clientela y al públich en general, haver rebut los géneros d'alta novetat pera la prop-vinent temporada d'istiu.

GRANS EXISTENCIAS EN
MELTONS, XAVIOTS, FRANELAS, ALPAGAS, DRILS Y ESTAMS FRESCOS
Preus sens competencia

Novetats pera senyora

Pau Milá

Plassa Vella y carrer Alt, número 2. - VENDRELL

Poso en coneixement de ma clientela y del públich en general que se han rebut grans existencias de géneros de alta novetat pera la present temporada d'istiu.

Guano Espinás

MARCA SANT JORDI

Esponja la terra $\equiv$ Dona humus
Aumenta'l poder absorvent $\equiv$
 $\equiv$ No es arrastrat per les plujes

J. Espinás, S. en C. Rambla del Mitj, 37, Barcelona

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES
pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

Temporada d'istiu

Grans assortits en

géneros de llana y estám, alpacas y drils alta novetat

Variat assortit d'ermillas fantasía

Sastreria de Joan Boxadós

Successor de Gil Boxadós

Preus baratíssims

Trajos de llana novetat desde 30 Pessetas

◆ Tall elegant ◆ Confecció esmerada ◆

Trajos exclusivament á mida

A disposició